

Рух зі Сходу. Мандрівки китайців у західні країни.

Далеко на схід від Європи, на великому лесовому плато, у долині великої Жовтої річки, за два тисячоліття до н.е. виникли перші китайські держави. Складна і багата була їх історія. Вони переживали періоди становлення і розпаду, але з кожним століттям збільшувалася їх територія, відбувався рух на всі «вісім сторін світу».

У часи династій Цінь і Хань на Великій Китайській рівнині утворилася розвинена і багатолюдна держава із своєрідною культурою. На її півдні і сході знаходився Великий океан, на заході і півночі таємничі пустельні землі і колосальні гори. Китай нагадував собою острів і «островитяни» прагнули контакту...

Ще до н.е. китайські великі кораблі плавають в усіх південних морях, а каравани рухаються в безкінечних пустках. Найбільш відомою була драматична подорож Чжан Цяня в другому ст. до н. е. на «далекий Захід», тобто в райони сучасної центральної Азії (Ферганську долину). Вона продовжувалась 12 років. За цей період мандрівник пройшов 15 000 км. Він перший приніс в Китай точні дані про пустелі центру континенту, великі гірські системи Тянь-Шань і Памір, річки, які течуть на північ, починаючись з льодовиків, блукаюче озеро Лобнор. Із Китаю він перший відкрив «дорогу в західний край», а звідти в Індію. Так починався Великий Шовковий Шлях...

Близько середини першого століття н.е. відомо про експедицію воєначальника Бань Чао, який проник ще західніше, переправившись через річку Амудар'я. Можливо, він побував на берегах Каспійського моря, чи, навіть, Перської затоки.

У VII столітті н.е. мандрівник і паломник Сюань Цзан 16 років подорожує по країнах центральної Азії та Індії, подолавши за цей період 25 000 км. Після повернення на батьківщину він написав книгу «Записки про країни Заходу» яка в середньовічному Китаї мала популярність подібно до книги Марко Поло в Європі.

Мандрівка в Китаї – це більше ніж мандрівка. Це школа життя і мудрості, це особливе бачення людини природи і Бога...Це шляхи реалістів поміж легенд та міфів.